

Referat af landsmøde i Skole og Forældre

Lørdag den 18. november 2023, Nyborg

Velkomst

Landsformand Rasmus Edelberg bød de delegerede velkommen til landsmødet. Der var 172 tilmeldte delegerede.

Der var følgende gæstehilsener:

- Michael Gravesen, formand, Børne- og Kulturchefforeningen, Skolenetværket
- Dorte Andreas, næstformand, Skolelederforeningen
- Peter Pannula Toft, kontorchef, KL's kontor for Børn, Unge og Folkeskole
- Signe Nielsen, formand, FOLA (Forældrenes Landsorganisation)
- Eva Munck Immertreu, formand, lederforeningen, BUPL
- Ejnar Bo Pedersen, sekretariatschef, Ungdomsskoleforeningen
- Peter Bendix Pedersen, formand, Dansk Friskoleforening
- Laura Drachmann Poulsen, formand, Danske Skoleelever
- Gordon Ørskov Madsen, formand, og Niels Jørgen Jensen, næstformand, Danmarks Lærerforening (video)

1. Valg af stemmetællere og referent

Valgt som stemmetællere: Skole og Forældres sekretariats ansatte.

Valgt som referent: Poul Exner, Skole og Forældres sekretariat.

2. Valg af dirigent

Valgt som dirigent: Christina Bruun Levinsen, tidl. hovedbestyrelsesmedlem

3. Vedtagelse af forretningsorden

Dirigenten konstaterede, at landsmødet var blevet indkaldt rettidigt ifølge vedtægterne.

De delegerede vedtog landsmødets forretningsorden inkl. bilag om valgprocedure ved hovedbestyrelsesvalg.

Herefter vedtog landsmødet i henhold til forretningsordenen at nedsætte et redaktionsudvalg bestående af Cecilie Harrits fra forretningsudvalget, Majken Aaboe Schultz og Morten Kruse fra sekretariatet.

4. Formandens beretning

Landsformand Rasmus Edelberg redegjorde i den mundtlige beretning for foreningens virke i det forløbne år. Den mundtlige beretning på landsmødet suppleres af en skriftlig del i Skole og Forældres årsberetning.

Gengivelse af den mundtlige beretning:

"Folkeskolen og forældresamarbejdet fylder meget på den politiske dagsorden. Der er et stort og stigende antal børn, der mistrives, og alt for mange unge formår ikke at få arbejde eller ungdomsuddannelse, efter de forlader folkeskolen. Det er nogle af de centrale udfordringer, vi står overfor. Det er alle enige om.

Dagsordenen afspejler også, at kommunernes budgetter er hårdt presset. De mangler penge til at sikre ordentlig skolegang for alle børn i både almen- og specialområdet.

Der er nogle, der siger, at specialområdet er blevet for dyrt, så nu må vi lige flytte de børn tilbage i almen-skolen. Når jeg hører det, går der et jag igennem mig, fordi det lyder lidt som i 2013, sådan en slags inklusionsreform 2.0: Vi kaster lige børnene lidt frem og så lidt tilbage, så pengene passer.

Men som forældre er vi jo primært optaget af børnenes velfærd.

Så det dur jo ikke med et dårligt skoletilbud på grund af manglende politisk prioritering eller forklaring af, at man lige må se bort fra sit barns trivsel af hensyn til fællesskabet.

Vi vil vi se investeringer i fællesskabet i almenområdet, så flere børn trives og færre får brug for den her særlige støtte.

Vi vil også gerne støtte mellemformer, altså hvor man ser på øget samarbejde, organisering, hvor almen- og specialområdet beriger hinanden, så vi skaber mere rummelig skole.

Det skal bare introduceres i samarbejde med forældrene. Vi er nødt til at lave det som en trækmodel, hvor der er efterspørgsel, hvor forældrene kan se, at det her giver mening for

dem og deres børn, og hvor skolebestyrelserne er med til at føre tilsyn og sikre kvalitet. Det er måden at gøre det på.

Men selvom vi kan have nogle ideer om det, så er opgaven med at sikre balance mellem opgaver og ressourcer der jo stadig, fordi den danske velfællesmodel er presset.

Den seneste undersøgelse fra Skole og Forældre viser, at 80 procent af skolebestyrelserne siger, at deres skole skal spare penge næste år – og det er på trods af, at børnene i stigende grad mistrives, og at den seneste undersøgelse fra PIRLS viser, at de også er blevet dårligere til at læse. Og så er der alle udfordringerne med søvn, skærmtid, alkohol og sociale medier.

Derfor er der brug for kvalificerede voksne omkring børnene – mere pædagogik i folkeskolen.

Vi skal insistere på bedre vilkår i skole og fritid for vores børns miljø, trivsel og læring.

Folkeskolen er vores vigtigste samfundsinstitution, og her er forældrenes perspektiv vigtigt. Vi skal med i samtalerne om skolens tilstand, mål og udvikling. Systemet må ikke få lov til at lukke sig selv i sådan en intern LUS-samtale længere.

Og de kommunale chefer, skoleledere, som ikke lige forstår det intuitivt, og dem var der jo så åbenbart nogen af, de kan jo nu læse skriften på væggen selv. For det er vores børn. Det er vores skole.

Vi er sammen om skolen. Vi vil samarbejde om at give eleverne kundskaber og færdigheder og fremme den enkelte elevs alsidige udvikling. Altså gøre dem klar til næste stadie på livets vej.”

”Regeringens udspil på folkeskoleområdet indeholder med dens egne ord en sammenhængende plan for uddannelsessystemet for kvalitet, der samler op på folkeskolens uløste problemer, giver frihed under ansvar med mere praktisk undervisning og valgfrihed til eleverne, mere indflydelse til skolebestyrelserne, styrket lærerværelse og ikke mindst stærkere fællesskab i klassen.

Men hvor er kvalitetsstandarderne henne - altså hvad er godt nok? Og kan systemet bedømme sig selv?

For sociologen Max Weber var den største frygt, at systemet ville lukke sig om sig selv og holde livsverdenen ude. Det er nemlig vigtigt, at frie mennesker, familien og civilsamfundet er i dialog med systemet og med til at forme de forhold og præmisser, som vi lever under.

Derfor skal den relation, det samarbejde og den åbenhed være på plads.

Det handler om vores værdier, om vores principper og vores fælles normer for orden – og det er jo kernen i skolebestyrelsens opgave. Og det er derfor skolebestyrelserne skal være med i skoleudviklingssamtalerne.

Frihedsdagsordenen betyder, at politikken rykker ud lokalt, og skolebestyrelserne vil opleve, at der vil være efterspørgsel på, at de træder ind i det rum, hvor man udvikler politik i dialog med skolens parter

I forhold til regeringens udspil, er det godt at se, at en lang række af de 35 tiltag afspejler vores egen politik. Men jeg er også nervøs over, at der ikke tages bedre livtag med udfordringerne omkring inklusion og integration – at det kan blive en form for frihed til dårlig kvalitet. Derfor er det afgørende, at der er finansiering til at fylde skoende ordentligt ud.

Der sker lidt: Klasseloftet for de små klasser sænkes, og der er kommet bedre mulighed for udsat skolestart. Så der er hul igennem til en mere meningsfuld politisk ramme for folkeskolens udvikling. Men vi er ikke langt nok.

Det er tegn på, at Skole og Forældre anerkendes for vores vedvarende indsats, at vi inviteres til at få stemme i de politiske samtaler. Der er politisk rygdækning og investering i at styrke skolebestyrelsernes indflydelse.

Udfordringen er at få alle børn med. Det er ikke så nemt, som det lyder. Men der er et socialt ansvar, og det er jo ikke alle børn, der har lige vilkår. Den ulighed er en fælles forpligtelse, det er vores ansvar også.

Vi skal skabe og vedligeholde stærke institutioner, omkring børnenes liv, for deres skyld, for vores skyld, for samfundets skyld. Vi skal også interessere os for det enkelte barn, ellers kan vi ikke det her.

Og samtidig skal vi insistere på kvalitet i skolens samlede virke, og det vil sige, at der også skal være ressourcer og rimelige rammer til at sikre pædagogiske fællesskaber.

Vi skal passe på med at udpege individet til problemet, og fællesskabet til løsningen, for så sort-hvidt er det ikke. Det er mere komplekst: Vi fødes som individer ind i et fællesskab,

differentierer os, findes os selv, går ind i nye fællesskaber – altså den dynamik, der er i det at udvikle sig som menneske, fra barn til voksen osv.

Det handler om, at vi som voksne er forpligtet til at tage ansvar for børnene, og deres fælles vilkår. Og det gælder også de professionelle, lige såvel som det gælder os forældre, og derfor skal vi samarbejde om skolen. Det kan ingen klare alene.

Vi må heller ikke forklare visiteringen med henvisning til økonomiske hensyn. Det må man jo ikke. Men alligevel er der mange forældre – ifølge vores undersøgelse er det cirka halvdelen, der oplever, at økonomien har afgørende indflydelse på det skoletilbud, deres børn får. Eller også får de at vide, som jeg hørte i går var tilfældet i en kommune, at man bare er holdt op med at lave pædagogisk-psykologiske vurderinger af børn sidste år i børnehaven, fordi det så er meget nemmere at få dem ind i en almen folkeskole bagefter.

Hvis man oplever et udgiftspres på et budget, og døren er ved at blive lagt ned af det pres, så kan man godt blive en smule desperat i sådan en forvaltning, når man skal give gode svar til sine politikere. Men det dur jo ikke, hvis man bare tager den der PPV-nøgle og smider den væk.

Det går presset jo ikke væk af. Og som forældre kan man jo ikke bruge et eller andet abstrakt tal, om det er lige 25 eller 27 procent af kommunens budget, der går til et socialt område, til noget.

Selvom det er meget høje tal, og selvom det er afgørende for vilkårene, så er vi nødt til at starte med barnets behov og samarbejdet med familien.

I praksis ude på skolerne, i skolebestyrelserne, sammen med ledelsen, sammen med kommunen, skal vi øve os i, hvordan vi får kvalitet ind i de her processer nu her.

Vi er enige om, at det er en udfordring, og at der skal gøres noget. Og jeg tror virkelig, det er en af kerneopgaverne for os, sammen med ledelsen og forvaltningen og kommunerne.

I vores magasin Skolebørn har vi kunnet læse, at mange forældre føler, de får skylden for, at deres barn mistrives.

Som forælder er man følelsesmæssigt engageret i sit barn. Og nogle gange giver man efter i afmagt, eller bliver vred, eller synes, der er alt for meget larm og uro, skiftende vikarer i klassen osv. Eller man bliver angst for, at ens barn får for mange unødige nederlag. Man mister dermed overskuddet til at tænke på alle de andre børns behov. Og hvis tilliden er for

lille, så bliver man fanget i sådan et nulsumsperspektiv, hvor man siger, jeg skal i hvert fald have, eller mit barn skal i hvert fald have.

Og det er for fattigt. Men løsningen er ikke at sige nej, det skal ej. Fordi så stopper dialogen. Her er vi nødt til at lige gå et skridt baglæns, og så lytte til hinanden, tilgive hinanden vores følelser, vores vrede, vores engagement, hvis det er nødvendigt. Så vi kan tale sammen igen. Det er enormt vigtigt. For tilliden er for lille mange steder, og den skal nurses, genopbygges og styrkes.

Vi har i alle tilfælde en fælles interesse i at få skabt en skole, hvor børnene lykkes. Og når vi fejler her, så svigter vi som skole, men jo også i virkeligheden også som forældre. Vi svigter børnene. Det er det værste, man overhovedet kan gøre. Det må vi ikke.

Jeg er blevet meget inspireret af et besøg på Ellebjerg Skole i København, hvor de havde inviteret forældrene indenfor, til nogle regelmæssige kom-sammen-møder. Det har udviklet en fællesskabskultur, og det det skaber arbejdsglæde blandt lærere og pædagoger.

Eleverne viser stolt frem, hvad de har lavet og lært og fortæller om det. Lærerne kender nu børnenes baggrund, hvor de kommer fra, hvad de kommer med. Og forældre udvikler relationer til hinanden og sammenhold omkring børnenes klasse.

Skolelederen på Ellebjerg Skole, fortalte at de oprindeligt havde tænkt sig at bruge en to-tre år på at få det på plads, og herefter skulle arbejdet, fra næste år og tre år frem, fokusere på de faglige resultater. Men det sidste er skrottet igen, for imens skolen lavede det her, er de faglige resultater kommet af sig selv, og skolen ligger vi over gennemsnittet.

Sådan. Det er jo bare at komme i gang. Dialog og relationer er vejen frem for forældresamarbejdet og meget andet – ikke mindst for en bedre folkeskole.”

”I forhold til vores interne forhold, så har vi lokalafdelinger i Aarhus, Rebild, Thy og Hannæs, Lejre, Aalborg, København og nu også på Frederiksberg, hvor vi fik stiftet lokalafdelingen i onsdags.

Her er det en udfordring, at aftalen om kommunernes økonomi, som blev indgået i sommer mellem regeringen og KL, ikke nævnte særlig meget om børn og folkeskole. Her blev der afsat 2,5 milliarder til at løfte servicerrammen, men når man trækker inflationen fra, er der omtrent 500 millioner tilbage. Men med det stigende børnetal er pengene mere end brugt bare på at holde status qou. Og hvad så med resten.

Meldingen fra borgmesterne er, at de kvitterer for den dialog, der har været lokalt. De har talt med lokalafdelingerne eller været i dialog med skolebestyrelserne, og de siger, at det har ændret deres prioritering og budgetlægning. Det kommer fra flere af dem. Så hatten af for jer, der virkelig har trukket og gjort rugbrødsarbejdet derude. Det betyder noget. Og vores erfaring viser, at kommunalpolitikere lytter – især hvis vi kan præsentere en fælles, balanceret holdning og nogle konkrete eksempler.

I hovedbestyrelsen har vi vedtaget nye værdier og strategiske mål for foreningen, som vi har til afstemning her om lidt. Det betyder blandt andet, at vi bestræber os på at være hjælpsomme, troværdige, konstruktive. Vi vil styrke skolebestyrelserne i at varetage deres rolle og ansvar. Styrke samarbejdet mellem skole og hjem. Styrke børnefællesskaberne, fordi børnene har brug for hinanden. Og så har vi udarbejdet forslag til en ny ledelsesmodel. Det er nogle af de her ting, der er på dagsordenen senere, og jeg vil blot lige nævne, at det har fyldt rigtig meget i Hovedbestyrelsen.

Internationalt har vi overtaget formandsposten i vores nordiske komité, hvor de andre forældreorganisationer fra de andre nordiske lande mødes. Og næste år, der vil vi afholde en konference omkring skole-hjem-samarbejdet i et internationalt perspektiv.

Forældrerådgivningen har haft mere travlt end nogensinde. Der er mange familier, der er presset. Kursusafdelingen har afholdt mange gode kurser. Vi laver høringssvar og kommunikation, og Skolebørns fremragende temanumre har sat vigtige dagsordner undervejs i løbet af året omkring samarbejde, praktisk skole, uro i klassen og besparelser.”

Der henvises herudover til den skriftlige Årsberetning 2023 for Skole og Forældre:

https://www.skole-foraeldre.dk/file/7412/download?token=h3B_4W4

Udpluk af efterfølgende debat i plenum:

Stinna Midtgaard Kjær, Risingskolen, Odense:

”Jeg er jo egentlig glad for, at bestyrelserne får mere magt, men også bekymret. Fordi bestyrelsen jo ikke bliver bedre end de medlemmer, der sidder i den. Og jeg kan godt være lidt nervøs for, at det kan give noget forskel på, om det er en ressourcetsvag eller ressourcestærk skole i forhold til de forældre, der er. Hvor står Skole og Forældre i forhold til

det her med, at der bliver lagt en masse af det politiske ud til den her tilfældige skare af forældre, der sidder og skal tage stilling – blandt andet til det her med mobiler.”

Torsten Topbjerg, Bavnebakkeskolen Støvring, Rebild:

”Frihedsforsøgene i Holbæk og Esbjerg har jo kørt i nogle år efterhånden. Alligevel så synes jeg ikke rigtig, vi som organisation er rykket ud og snakket med vores mellem omkring det her. Det er ærgerligt. Dels kan vi blive klogere på, hvordan man ser virkeligheden derude, hvad er det for nogle ting, man er optaget af, og hvad man bekymrer sig for. Og dels kan landsorganisationen hjælpe med at kick-starte det lokale arbejde ved at fortælle, hvad det er, man skal forberede sig på, hvilke kvalifikationer der er brug for, og hvordan man kan styre kvaliteten af det arbejde, der kommer til at foregå derude. Hvorfor er vi ikke kommet i gang med det, og hvad vil man gøre fremadrettet?”

Cecilie Harrits, Katrinebjergskolen, Aarhus:

”Det er enormt dejligt at se og høre, hvor langt inde i maskinrummet, vi er som forening. Jeg er enig i, at vi skal styrke skolebestyrelsernes kompetencer, men jeg vil gerne opfordre til, at vi også tænker på kompetenceudvikling af vores skoleledere i forhold til, hvordan vi faktisk får skolebestyrelserne til at tage det ansvar, som vi nu bliver givet. Det kræver ikke bare, at vi som forældre gør det, men også at skolelederne er med på det. Ellers kan jeg kan være bekymret for, at vi ender med, at det bare er mere magt til skolelederen.

Og så en ting mere: I det her Sammen om skolen, som vi også har i Aarhus, synes jeg ind imellem, at vi er så konsensusøgende, at det kommer til at stå i vejen for, at vi tør drømme. Her er det vigtigt, at vi har en balance mellem, hvornår vi bare arbejder med det, der kommer ovenfra, og hvornår vi faktisk vil noget nyt. Jeg er ikke sikker på, at vi med de 35 punkter i kvalitetsprogrammet får verdens bedste folkeskole. Jeg synes, der skal mere til. Jeg synes, vi skal kigge på, om vi har de fag, vi skal have. Burde vi have nogle helt andre? Er skolen organiseret sådan, som den skal? Og er skolen klar til fremtiden? Og her tænker jeg også på hele den grønne dagsorden. Hvor er den i vores foreningspolitik, men også i skoledebatten i det hele taget? Det kunne jeg godt tænke mig, at vi taler om i den kommende periode og når vi står her næste år.”

Johan Houe, Avedøre Skole, Hvidovre:

”I kvalitetsprogrammet for folkeskolen, lægger man op til at sætte undervisningen fri ved at sløjfe en masse mål og give mere plads til fagligheden. Men samtidig bibeholder man et relativt højt prøvetryk i udskolingen. Vi har dobbelt så mange afsluttende prøver, som man

har i Sverige, og otte gange så mange, som man har i Norge. Jeg synes ikke, vi skal prøve at sammenligne os med Finland, hvor man gør det på en helt anden måde, men jeg tænker, at vi skal kigge på trivslen i udkolingen og se, hvad vi kan gøre med prøvetrykket, hvor vi kan skrue ned eller ændre.”

Rebekka Haugaard, Glamsbjergskolen, Assens:

Der bliver talt meget om præstationsangst, og her synes jeg, det er bekymrende, at man kun har fokus på udkolingen. Jeg har i kraft af mit arbejde med i en 2. klasse, hvor man har lavet de her overgangstest, og jeg har set, hvordan dygtige elever er brudt fuldstændig grædende sammen, fordi de ikke magter opgaven. Det er børn, der normalt godt kan rummes, som ligger og triller rundt under bordene, fordi det simpelthen bliver for meget. Så jeg synes, det er vigtigt at kigge på, hvad vi skal med det her test. Er det overhovedet nødvendigt, når vi samtidig snakker om, at børn ikke trives?

Rasmus Edelberg, landsformand:

”Tak for jeres kommentarer og spørgsmål, som vi vil tage med i den nye hovedbestyrelse. I forhold til prøvetrykket, så tror jeg, at afslutningen på folkeskolen kan laves på mange sjovere, federe og mere motiverende måder end med de mange skriftlige eksamener. Det er på dagsordenen, og i den diskussion kunne jeg godt tænke mig, at vi også fik plads til at drøfte karaktererne. Selvfølgelig er jo i sin essens drøn-upædagogisk. Der står simpelthen i vejledningen, at man skal gå ud fra, at alle børn ligger til 12 – er uden fejl og perfekte – og for hver fejl, de så laver, så begynder vi at hive dem ned. Den skala er sammen med et i internationalt perspektiv ekstremt højt prøvetryk med til at tage kvælertag på de sidste år i børnenes skolegang. Det skal vi have løsnet op for.

Det skal vi også gøre, så kan komme til at drømme noget mere om for eksempel en mere temadrevet skole, som gør det sjovere og mere vedkommende for børnene at gå i skole. Der er for mange, særligt i de ældste klasser, som mister motivationen. Der er alt for højt fravær, også på grund af mistrivslen. Hvorfor skal det ikke være lidt sjovere at gå i skole og lidt mere vedkommende og have lidt mere med verden at gøre? Vi skal jo tilsyneladende have mere indflydelse, og det kan vi bruge til projekter, hvor verden bydes indenfor, og skolen åbner sig op.

Så blev det også nævnt, at der er behov for, at vi er åbne over for samarbejde med skolelederne om skolens ledelse. Det, synes jeg, er fuldstændig oplagt. Når vi skal arbejde

med at få frihedsdagsordenen til at give mening på skolerne, så skal vi selvfølgelig også tale om, hvordan vi gør det. Det er også allerede på dagsordenen.

Og så spørger Torsten, hvorfor vi ikke er i gang med at udmønte frihedsdagsordenen. Her tror jeg, vi har gået lidt om den varme grød, indtil vi fik udspillet fra regeringen. Vi havde det jo på dagsordenen på landsmødet sidste år, og nu ved vi, hvordan regeringen fortolker det. Så skal det tales igennem i forligskredsen, og så bliver de jo nok enige om noget til foråret. Og så skal det ud at arbejde og give mening ude på skolerne, ja helt ud i klasserne. Så der er lang vej, og vi er kun lige gået i gang med et fylde beslutningsrummet ud.

Der blev også stillet spørgsmål ved, om vi i skolebestyrelserne kan leve op til ansvaret, og her er det, der gør mig tryk, at vi har eleverne og lærerne med, som fortæller, hvad de har brug for. Og så kan vi invitere eksperter ind. Men der er også behov for kompetenceudvikling, så man som skolebestyrelsesmedlem forstår, hvad det er, man skal bidrage med. Helt overordnet synes jeg, det giver mening, at folket er med i folkeskolen, og at forældrene selv er med til at lave formen for vores børn.

I forhold til test, kan jeg sige, at vi har været meget optagede af det spørgsmål. Den første udmelding fra Sammen om Skolen handlede netop om test og nationale test, som bruges til en datastyret national rammesætning for skolen. Vi mener, at vi skal vende tilbage til at sige, at test helt grundlæggende kun skal bruges, hvor det giver pædagogisk mening. Altså som et didaktisk redskab, når pædagoger og lærere har brug for at vide, hvor eleverne er henne i forhold til et eller andet tema. Og samtidig har vi også brug for at vide,

Godkendelse af beretningen

De delegerede godkendte beretningen med 119 stemmer for, 1 stemme imod og ingen blanke stemmer.

5. Foreningens fremtidige skolepolitiske virke

Landsformand Rasmus Edelberg bekræftede i begyndelsen af sit oplæg, at han, som han også sagde på landsmødet året før, ikke regner med at stille op som formand for endnu en periode, når hans nuværende valgperiode udløber i 2024. Hans ældste barn er gået ud af skolen, og den yngste går i ottende.

Rasmus Edelberg og næstformand Regitze Spenner Ishøj præsenterede og motiverede herefter hovedbestyrelsens forslag til Vision og strategi for Skole og Forældre 2024-2026.

Se forslaget her: <https://www.skole-foraeldre.dk/file/7400/download?token=gtMlwIS8>

Efter præsentationen var der blot en enkelt kommentar, som fortalte, hvordan processen med strategiforslaget havde været i hovedbestyrelsen.

Herefter kom forslaget til afstemning.

116 stemte ja til forslaget. Ingen stemte nej. Tre stemte blankt. Forslaget blev vedtaget.

6. Indkomne forslag – herunder forslag til vedtægtsændringer

Hovedbestyrelsen havde stillet et forslag til vedtægtsændringer (ny ledelsesstruktur). Se forslaget her: <https://www.skole-foraeldre.dk/file/7414/download?token=6MLB4ady>

Forslaget blev motiveret og præsenteret i hovedpunkter af landsformand Rasmus Edelberg, hvorefter hovedbestyrelsesmedlem Toke Arndal fremlagde det konkrete forslag.

Den efterfølgende drøftelse i plenum viste en del modstand mod forslaget. I hovedpunkter gik indvendingerne på, at:

- Den foreslåede valgperiode på fire år for både hovedbestyrelsesmedlemmer og for landsformanden er for lang.
- Det er uhensigtsmæssigt med samtidige valg for alle.
- En hovedbestyrelse på 13 personer er meget lille
- Skiftet fra fire valgkredse til to valgkredse er uhensigtsmæssigt.
- Næstformænd bør vælges af landsmødet – ikke af hovedbestyrelsen.
- Der mangler beskrivelser af næstformændenes opgaver.
- Forslagets ligestilling mellem specialskoler og skoler med specialklasserækker er uhensigtsmæssig.
- Der mangler en beskrivelse af økonomien i forslaget.
- Beskrivelserne af tillidsposterne bør være kønsneutrale.

Efter debatten valgte hovedbestyrelsen at trække forslaget tilbage til videre bearbejdning. Det kom således ikke til afstemning.

7. Valg i henhold til vedtægterne

7.1 Valg af næstformand

To personer stillede op til valget:

- Regitze Spenner Ishøy, Svend Gønge-Skolen, Vordingborg Kommune, nuværende næstformand.
- Torsten Topbjerg, Bavnebakkeskolen, Rebild Kommune, hovedbestyrelsesmedlem.

I første valgrunde fik kandidaterne begge præcis 57 stemmer. Der var 4 blanke stemmer.

Dirigenten iværksatte derfor en anden valgrunde, som blev vundet af Regitze Spenner Ishøy med 63 stemmer. Torsten Topbjerg fik 53 stemmer. Der var en blank stemme.

Regitze Spenner Ishøy blev dermed valgt til Skole og Forældres næstformand for perioden 2024-26.

7.2 Valg af hovedbestyrelse

Valgt i Valggruppe 1, Nord - og Midtjylland:

Antal, der skulle vælges: 2, samt højst 5 suppleanter

Valgt til hovedbestyrelsen for to år:

- Louise Madsgaard Christiansen, Sebber Skole, Aalborg Kommune, 26 stemmer
- Bjørn Schaumann, Skørping Skole, Aarhus Kommune, 21 stemmer

Valgt som suppleant for et år:

1. Grethe Bremer, Mølleskolen, Skanderborg Kommune. (Men Grethe Bremer blev efterfølgende valgt til hovedbestyrelsen i Fællesgruppen, hvorfor der ikke er en suppleant for hovedbestyrelsesmedlemmerne i denne valggruppe.)

Valgt i Valggruppe 2, Syddanmark:

Antal, der skulle vælges: 2, samt højst 4 suppleanter

Valgt til hovedbestyrelsen for to år:

- Kristina Majoy Stæhr Pedersen, Glamsbjergskolen, Assens Kommune, 20 stemmer
- Mette Blomqvist Valentin, Rævebakkeskolen, Nyborg Kommune, 19 stemmer

Valgt som suppleanter for et år i nævnte rækkefølge:

1. Mette Gudmand, Cosmoskolen, Esbjerg Kommune
2. Tom Lind-Kunstmann, Høje Kolstrup Skole, Aabenraa Kommune

Valgt i Valggruppe 3, Hovedstaden:

Antal, der skulle vælges: 2, samt højst 4 suppleanter

Valgt til hovedbestyrelsen for to år:

- Casper Larsen, Skolerne i Glostrup, Glostrup Kommune, 18 stemmer
- Ida Awesome Østergaard, Skolerne i Glostrup, Glostrup Kommune, 17 stemmer

Valgt som suppleant for et år:

1. Henriette Petersen, Lindevangsskolen, Frederiksberg Kommune

Valgt i Valggruppe 4, Sjælland:

Antal, der skulle vælges: 1, samt højst 3 suppleanter

Valgt til hovedbestyrelsen for to år:

- Tanja Lange, Store Merløse Skole, Holbæk Kommune, 15 stemmer

Valgt som suppleanter for et år (i nævnte rækkefølge):

1. Susanne Kongsbach, Kathøj Svallerup Skole, Kalundborg Kommune
2. Nikolaj Bloch Jespersen, Kobberbakkeskolen, Næstved Kommune. (Men Nikolaj Bloch Jespersen blev efterfølgende valgt til hovedbestyrelsen i Fællesgruppen, hvorfor han ikke er suppleant for hovedbestyrelsesmedlemmerne i denne valggruppe.)

Valgt i Fællesgruppen (hele landet):

Antal, der skulle vælges: 3, samt højst 5 suppleanter

Valgt til hovedbestyrelsen for to år:

- Stinna Midtgaard Kjær, Risingskolen, Odense Kommune, 74 stemmer
- Grethe Bremer, Mølleskolen, Skanderborg Kommune, 66 stemmer
- Nikolaj Bloch Jespersen, Kobberbakkeskolen, Næstved Kommune, 65 stemmer

Valgt som suppleanter for et år i nævnte rækkefølge:

1. Mette Gudmand, Cosmosskolen, Esbjerg Kommune
2. Tom Lind-Kunstmann, Høje Kolstrup Skole, Aabenraa Kommune

8. Valg af revisor

Hovedbestyrelsen stillede forslag om MerRevision som foreningens revisor. Ved afstemningen stemte 97 procent ja, og 3 procent stemte nej. Forslaget blev vedtaget.

9. Eventuelt

Intet at referere.

Afslutning ved landsformand Rasmus Edelberg

Tak til de delegerede, instruktører, sekretariatsmedarbejdere, hovedbestyrelse og alle de, der har deltaget i landsmødet.

Tak til hovedbestyrelsen for godt samarbejde i det forgangne år.

Tak til de hovedbestyrelsesmedlemmer, der nu træder ud af hovedbestyrelsen.

Tak til dirigenten.

Tak for denne gang.

The image shows two handwritten signatures in black ink. The signature on the left is 'Poul Exner' written in a cursive style. The signature on the right is more abstract and circular, likely belonging to Christina Bruun Levinsen. Both signatures are positioned above a solid horizontal line.

Poul Exner, referent

Godkendt af Christina Bruun Levinsen, dirigent

Dato: 15. december 2023